

N'ALI

LA REVISTA DE LA COMARCA DE PONENT

Any III nº 28

Desembre 1988

Apt. 79 07150 ANDRATX

**RADIO-TAXI
ANDRAITX**

67 23 98

DEPORTES

T O L O

Tel: 67 30 16

Juan Payés, 10 A

ANDRAITX (Mallorca)

RESTAURANTE

PIZZERIA LA PIAZZETA

Especialidad en
**PIZZAS
PASTAS
y CARNES**

PTO. ANDRAITX — TEL. 67 27 00

PANADERIA - PASTERIA
CAFETERIA - HELADERIA

AVDA. MATEO BOSCH, 10

TEL. 67 16 04

TELE-CONTROL

ELECTRODOMESTICOS
REPARACION Y VENTA
DE TELEVISORES

Gabriel Pujol Barceló

Maties Flexas, 3 - Tel. 67 16 41

ANDRAITX

T. A. T. 725

Calle 31 Diciembre, 12
Tells. | 20 46 00 - 20 45 02
| 20 45 03 - 20 43 62
Telex 69131
07084-PALMA DE MALLORCA

Els vostres

Viatges

AUIOMOBIL

CONCESIONARIO OFICIAL

TALLERES

Escalier S. Almagro, 5
Tel. 67 10 78

VENTAS

Aragón, 2
Tel. 67 30 66

07150 ANDRAITX

N'ALÍ

LA REVISTA DE LA COMARCA DE PONENT
Apartat de correus 79.
07150 ANDRATX

Editen:

Coordinadora Parroquial
de Joves d'Andratx
Centre Cultural de
S'Arracó

Director: Joan Perelló
i Sansó

Redactor en Cap: Gaspar
Pujol i Flexas

REDACCIÓ

Joana Alemany i Mir,
Antoni Ensenyat i
Ferrà, Biel Ensenyat
i Pujol, Francesc
Femenias i Calafat,
Pere Flexas i Flexas,
Margalida Ferrà i
Ensenyat, Gabriel
Jofre i Mir, Miquel
Tur i Enseñat, Maria
Magdalena Pons, Miquel
Amengual i Saurina.

GERENT

Vicenç Flexas i Alemany

FOTOS

Michel'S, Tosafu.

Impressió:

Impremta BRINS
Ciutat

D.L. P.M. 295/1986

EDITORIAL

Al mes de desembre és fàcil caure en els tòpics: ha vingut el fred, Nadal s'acosta... i, ja se sap, per a Nadal hem de parlar de pau, de felicitat, d'obsequis...

Per què som així? Per què un pic a l'any tota aquesta proliferació i repetició de bons sentiments vers als d'enfora i als de prop?

Tot aniria millor i la vida seria "Viure" si el que a Nadal és un desig deixàs de ser només un desig.

Un poeta hindú va dir: "El naixement d'un infant ens demostra que Déu encara no ha perdut l'esperança en els homes". Clar, en un nadó tot és bo, tot està per venir.

És aquest el missatge de Nadal? Serà ver que en cada un de nosaltres hi ha més coses bones que dolentes? Seria tan difícil sebre-ho veure?

Per a tots els nostros lectors desitjam que sia així. A tots volem dir-vos de cor: BONES FESTES!

N'ALÍ

NOTÍCIES DE S'ARRACÓL'ASSOCIACIÓ DE PARES

L'Associació de Pares d'Alumnes de la nostra petita Escola ha organitzat un "Mercadillo" per el dissabte, 10 de desembre, de les 3 a les 7 de l'horabaixa, on s'hi ha venut de tot i molt a bon preu; també hi hagué menjar fet per les mares i els nins, i els mateixos nins venien objectes de fang, cofeccionats per ells, jocs i alegria per a tothom.

A S'Arracó no hi havia precedents d'haver-ho fet abans i l'èxit econòmic i social acompanyà l'acte. Ja se sap que a S'Arracó basta no res per armar festa! L'Associació ho organitzà per tal d'arreplegar doblers, car l'Escola és petita, té pocs recursos, bastants alumnes i manca de material, sobretot esportiu i pedagògic. El Ministeri d'Educació i Ciència no contempla la dotació d'aquest material quan és una reobertura, que és així com està qualificada la nostra Escola, després d'uns anys d'estar tancada. Els pares s'enginyen per a obtenir millores d'una manera o d'altra.

Han organitzat també una xerrada sobre salut dental que tindrà lloc el 16 de desembre a les 18'30 hores, a càrrec d'un especialista del Consell Insular

de Mallorca, i que tindrà continuació amb una o dues xerrades més sobre altres temes, a raó d'una cada mes.

L'Escola gaudeix ja d'un nom que li cau com anell al dit, com és "Els Molins", i que ha caigut molt bé a tot el poble.

MESTRESSES DE CASA

Les Mestresses de Casa, després de l'atur estival, per mor de la feina de les activitats, a finals de novembre han recomençat els cursos d'idiomes i de mecanografia. També aquests dies han fet un curset de plantes d'interior i pel dia 7 de desembre han programat un sopar per a les seves associades.

EL COR FEMENÍ I INFANTIL

El Cor femení i infantil ja tenen molt avançats els assaigs del programa que cantaran a Matines. Enguany els nins cantaran les nades tradicionals i les fèmines es dedicaran a cantar-ne de diferents indrets del món en l'idioma original de cadascú, o sia que seran unes Matines un poc internacionals. Pensam que això agradarà a la petita colò-

nia estrangera que tan bé viuen i s'integren entre noltros. Tampoc no hi mancarà la nostra Sibilla, tan hermosa i tan lírica.

ENLLUMENAT A S'ARRACÓ

A S'Arracó van augmentant, encara que no amb la via que els seus habitants voldrien, els punts d'enllumenat, de la qual cosa n'estam molt mancats i que en arribar aquest temps, quan la gent es tanca dejorn a ca seva i hi ha poques puces pels carrers a les fosques, no fa massa ganes d'anar pel món. El llum sempre acompanya més i estalvia perills d'invisibilitat a la gent pels cotxes que davallen sempre a tota marxa. Aquesta cosa s'hauria de mirar de solucionar, encara que no sabem bé com: tal vegada un semàfor, passos de piatons o "tacos" de l'estil que hi ha a la volta de Peraires, a Ciutat, i que obligatòriament fan que es redueixi la velocitat...

Doctors té l'Ajuntament per a esbrinar-ho, emperò, pensem que els infants i la gent d'edat es troben molt desamparats, sobretot als llocs que no hi ha encara voravies, cosa també ben necessària.

NOTÍCIES D'ANDRATX

SOPAR A CAN TONETA

La Junta d'Andratx de la Campaña contra el Càncer organitzà, el dissabte 3 de desembre, un sopar en benefici de la Campaña contra el Càncer, i fou un èxit rotund. El "tot Andratx" hi era present.

Hi assitiren també membres de la Junta Provincial que, al final, gratificaren amb les seves paraules la bona labor que a Andratx duen a terme les persones responsables d'aquesta Campaña, així com també la generositat i col.laboració de tot el poble d'Andratx.

Hi ha que resaltar també les cinquanta entitats o cases comercials que contribuïren a la rifa d'obsequis i premis amb que acabà la vetlada. Entre aquests cal destacar un viatge a Eivissa per a tres persones, que es rifà al final i que tocà en sort a Vicenç Alemany, més conegut per Vicenç "Tema".

Enhorabona a tots, organitzadors i participants. Actes d'aquests mereixen un bon aplaudiment.

PREMIS LITERARIS ANDRATX 88

El dilluns, 5 de desembre, es concediren els Premis Andratx 88, promoguts pel Negociat de Cultura de l'Ajuntament d'Andratx. L'entrega dels premis se ferà a la Diada de Germanor que tindrà lloc, segurament,

(continuació pàg. 18)

El grup d'Andratx "Lluc a peu" és un grup d'excursionistes, animats i animadors, que existeix a Andratx des de fa un any. Té el seu local social en el Bar "Cal Tio", compta amb 150 socis i des del mes d'abril de 1.988 està federat a la Federació Balear de Muntanyisme, i tenen en projecte organitzar una bona excursió cada mes a qualche muntanya de Mallorca. Excursions obertes a tothom, socis i no socis.

El mes de novembre anaren a Lluc a peu i el mes de desembre, dia 4, han anat a La Traça.

Però és de l'anada a Lluc a peu de que vos volem parlar en aquesta ocasió. Per la mateixa l'Ajuntament d'Andratx obsequià a tots els participants amb un hermós jersei.

Els 17
que anaren
d'Andratx a
Lluc a peu

La partida fou el dijous, dia 10 de novembre, i en bon primer feren Andratx-Banyalbufar. Eren 17.

El divendres feren la segona etapa: Banyalbufar-Sóller, els mateixos 17 ja que no hi hagué baixes.

Aribats a la tercera etapa: Sóller-Lluc, prevista pel dissabte, el grup s'engrandí: aquest dia ja foren 42 els marxaires andritxols que volien arribar a Lluc, cosa que feren a les 3 del capvespre del mateix dissabte.

Cal dir que a Lluc s'hi arreglaren els acompanyants amb cotxe, i a la festa i al dinar del diumenge foren uns 74 els qui celebraren la pujada Andratx-Lluc d'enguany.

Ens alegrem per l'èxit obtingut en aquesta eixida, estrenada fa quatre anys, i desitjam veure-la igualment en el anys venidors.

Com a recepta indicadíssima d'aquestes festes nadalenques o de Cap d'Any vos explicarem un plat que li cau molt bé l'apel·latiu de fastuós i que Mestre Tomeu Esteva el recrea al seu llibre de receptes: Reuneix la saborosa porcella, tan tradicional a aquests dies, i les magranes tan abundants als corrals de les nostres cases de poble, tan apreciades, i sobretot

que en aquest cas s'aprofiten les agres -hauríem de fer un article per parlar de l'enginy dels nostres avantpassats per fer una cuina saborosa, aprofitant tots els recursos que es tenen a mà-. Tal vegada a Mallorca no s'ha continuat tant la tradició d'aquesta salsa, en canvi a Menorca n'és prou vigent encara.

Provau de sortir de la rutina amb aquest plat:

PORCELLA FARCIDA ROSTIDA AMB SALSA DE MAGRANES AGRES

Ingredients

1 porcella molt tendra (la millor és la de llet).
300 g. de saïm de porc.

Per al farcit

350 g. de coure de xulla tendra.
5 peus de porc.
400 g. de freixura de porc.
4 blancs d'ou.
3 llonzes de pa anglès mullades amb llet i llavors ben escorregudes.
4 pomes pelades i fetes daus.
300 g. de prunes de coure sense pinyols.
250 g. de xulla en dauets petits.
300 g. de cuixot en dauets petits.
3 copes de brandy.
1/2 tassa de xerès sec.

Assaonament

Sal, pebre blanc, canyella, nou moscada, clau d'espícia, farigola, etc.

Elaboració

Bulliu les patates i la xulla en aigua i sal. Un cop cuites, afegeix-hi la freixura i donau-li un petit bull.
Escorreu-ho, llevau els ossos dels peus de porc. Capolau-ho tot a la màquina de forats grossos. Mesclau-ho llavors amb tots els ingredients del farcit.
Pastau-ho bé, afegeix-hi l'assaonament, el xerès i el brandy.
Posau-ho al punt de sal.
Farcix-ne la porcella i cosiu-ne el ventre amb una cordellina.
Intau i assaonau la porcella; posau-la de panxa a una placa de forn en la qual ja haureu

posat un graellat perquè no hi toqui el greix en coure-l'hi.
Punxiu-la un poc per damunt perquè dessufi. Brufau-la de tant en tant amb el seu mateix suc.
Deixau-la coure a poc foc; la cocció que haurà de mester serà llarga.

Observacions

No recremeu el rostit. Cobriu-lo, si fos necessari, amb paper metàl·lic.
A la cuina moderna, també es fa el farcit cuit a part, és a dir, posant-lo a una petita cassola plana de test untada amb mantega, ben allisat; llavors es brufa amb greix del mateix rostit i es tapa amb paper d'alumini. Es posa després al forn i s'hi fa coure a foc suau devers 30 minuts.
El rostit de porcella es fa com ja hem dit abans, però, és clar, sense el farcit i sense punxar-la.
En servir-la, es posa un poc de farcit al plat i el tros de porcella per damunt, brufat amb el seu suc.
S'ha de servir amb una salsera de salsa de magranes a part i unes patates novelles setinades.

TEULES D'AMETLES

Encara que hom no s'imagina Nadal sense torró, enguany no vos ne parlarem perquè pensam que ja seria massa reiteratiu tornar donar la recepta de les coques de torró que són tan tradicionals a ca nostra, i que si vos molesteu en cercar

N'ALÍ dels dos Nadals precedents, en trobareu un bon surtit.

Com que ja tendreu ametles pelades, per a canviar una mica, de les que vos en sobrin, vos donarem una recepta de TEULES que són molt bones i que faran les delícies dels petits i dels grans (continua pàg. 12)

RESTAURANTE

Es Special

CARRETERA PUERTO DE ANDRAITX
TEL. 67 30 12

TALLER RAYMA

SERVICIO OFICIAL CITROËN

C/ VIA ROMA, 5

ANDRAITX

Tel. 673253

ALICIA QUIROGA
DE SOLERA

Petit

NIÑO - MODA JOVEN

Aragón, 7 - Tel. 67 21 67

ANDRAITX

**CAFETERIA
SNACK - BAR**

Quijote

CAMP DE MAR - MALLORCA

AUTOS MORAGUES

RENT A CAR

C/. España, 7
Telf. 67 20 09

PTQ. ANDRAITX

(MALLORCA)

MOLTS D'ANYS

Tornam a ser a Nadal, data que ens convida com mai a pensar i a solidaritzar-nos amb els altres, cosa prou oblidada dins una societat consumista que sols pensa en les lluentors i en l'alegria falsa que comporta el gastar. Una mostra: els anuncis dels mitjans de comunicació que mengen "el coco" als nostros infants amb anuncis i més anuncis de juguetes que després els deixen desencantats, car a la televisió semblava tot lo món i a casa han quedat no res, a part dels esforços que ha suposat a llurs pares el comparar-ho. Els comerços més estibats que mai d'objectes de luxe que passen de moda en una viada. El menjar i beure desorbitat i exagerat. Les sortides a llocs públics a preus exorbitants... I tot això quan hi ha col·lectius de gent que no tenen quasi res per dur-se'n a la boca, per manca de feina o per problemes socials, i la societat els hi refrega per la caratotes les seves desmesures enfonsant-los encara més dins la desesperança de no poder arribar a aquests nivells i el rencor que es congria.

Amb una part d'aquests col·lectius cobrant uns "retiros" miserables que a una capital ni tan sols basta per els gasts mínims de lloguer, llum i butà per a les rudimentàries calefaccions.

Als pobles hi ha més solidaritat i menys necessitats. Un veïnat dóna al qui no té o li canvia una cosa amb una altra; les cases són majoritàriament en propietat, es sol tenir llenya amb més facilitat i les despeses de vestuari i calçat no són tan desmesurades o bé s'aprofita la roba d'un pròxim.

Amb tot això arribam als dies nadalencs amb dues noves que acaben d'omplir la mesura: El govern central diu que la inflació no puja més o molt poc més del que havien pronosticat els economistes, emperò les economies les han de fer les dones al mercat o botiga; i la segona, els caps dels polítics al govern de la nostra Comuni-s'aproven ell mateixos -com en Juan Palomo- unes pensions vitalícies d'unes quantitats que fan escarrufar, comparant-ho amb les xifres ridícules de la majoria.

Hom no sap si plorar o riure a l'hora d'expressar els MOLTS D'ANYS!.

M F E

ASSOCIACIÓ PREMSA FORANA DE MALLORCA
II CONVOCATÒRIA PERSONES DEL POBLE

D. Gaspar Pujol i Moner

Parlar amb D. Gaspar, el metge d'Andratx, és agradable i gratificant, perquè és un home d'Andratx que coneix i estima el seu poble, que l'ha vist néixer, créixer i treballar. Són més de 80 anys de vida a Andratx i més de 50 anys exercint en aquest poble una professió que tan apropa a la gent, perquè un metge de capsalera és el que més sap dels sofriments i dificultats, i també d'alegries i esperances de les persones i 50 anys la seva presència, quan una malaltia greu o un simple costipat, ha estat encoratjadora i eficaç. Quantes persones, a moments difícils, després d'una mala nit de dolor punyent o del "susto" d'un accident, han tingut D. Gaspar al seu costat...!

La presència eficaç, servicial, silenciosa de D. Gaspar, el metge del poble, el metge que coneixem i en el qual tenim confiança, ha estat la mà d'amic, que encoratja, el metge que diagnostica, l'home que aconsella... Per això hem cregut vàlida la seva presència i les seves paraules a la nostra Revista:

- D. Gaspar, diga'ns qualque cosa per a N'ALI?

- Mira, jo no mereisc res, no mereisc que parreu de mi...

Però, vaja si vos hi empenyau... Vaig néixer a Andratx el 24 de maig de 1.906. El meu nom és Gaspar Pujol Moner. l'any 1.932 hem vaig llicenciar en Medicina a Saragossa.

- I a on ha exercit de metge?

- Vaig començar a exercir l'any 1.936 aquí mateix, a Andratx, i d'aquí no m'he mogut, com a metge de capsalera. Vaig arribar a ser després de molts anys metge titular d'Andratx per la Seguretat Social i ho vaig esser fins que hem vaig jubilar. Després he continuat exercint perquè he pogut i m'agrada ajudar a les persones en els moments crítics que són les malalties.

- Com qualificaria la seva tasca?

- Normal. És molt gratificant poder ajudar als malalts. Som un enamorat de la meva feina. Endemés, la confiança amb que la gent acudeix i em confia els seus dolors estimula molt. Crec que aquesta confiança la donen els anys i crec que és bo que el metge estiga molt d'anys al mateix poble. Coneix la gent i la gent el coneix a ell i això dona la confiança.

- Endemés de metge, què més ha fet pel poble?

- Oh!, poca cosa més. M'ha

agradat sempre ajudar i donar una mà allà on fes feita, però la feina de metge m'ha omplit el temps.

Puc afegir que he format i form part de la Junta de la "Fundació Flexas", treballant perquè el seu caràcter benèfic i de promoció de la Cultura s'acomplís, però això és més feina d'altres i del poble, que no meva.

Agraïm a D. Gaspar la seva feina i la seva agradable conversa, i voldriem que aquestes continuassin per a bé i reconeixament del nostre poble.

N'ALÍ

F E S T E S D E N A D A L

Recomanam:

Dissabte de Nadal, a les 11 del vespre

TRADICIONALS MATINES

(al temple parroquial)

Dijous, 5 de gener, a l'horabaixa

CAVALCADA DELS REIS

(pels carrers del nostre poble)

Aquí teniu un altre llinatge prou freqüent al nostre poble i amb el qual continuam aquesta relació.

PALMER

El llinatge Palmer, que es dona també amb la variant "Palmés", és un d'aquests que hom diria d'ofici o professió, com Mercader, Moner, Sabater, Flaquer, Campaner, etc., i en el nostre cas té una significació directa amb "palma" o "les palmes", però més que tenir l'origen en el que treballava les palmes, sembla que era el qui portava "la Palma". Concretament els més antics que apareixen amb aquest nom a l'Edat Mitjana són pelegrins que tornaven de Terra Santa, amb una palma com a testimoni del seu pelegrinatge.

Palmer apareix en la llista dels primers pobladors d'Andratx després de la Conquesta del Rei Jaume. El solar antic de la família Palmer existeix a un lloc d'Estallenc

i hi ha una branca de la família a la vila d'Andratx.

Antoni Palmer fou un dels propietaris d'Andratx que lluitaren amb més coratge quan, en 1.578, els turcs desembarcaren al Port d'Andratx.

El seu escut d'armes és: una Palmera arrabassada, en color natural, damunt camp d'argent.

(vé de la pàg. 7)

Vet aquí els ingredients:

100 grms. d'ametles pelades i picades no massa petites.
 100 grms. de farina de força / 100 grms. de mantega (mantequilla)
 150 grms. de sucre / 4 blancs d'ou
 1 llimona rallada.

Aclariu un poc la mantega, afegiu-hi el sucre i els blancs d'ou, bateu-ho ben batut, si vos és més pràctic feis-ho amb batedora elèctrica, afegiu-hi la farina i la llimona sense aturar-vos de rebatre. Feis-ne muntets ben espaiosos damunt una llauna ja

untada de mantega i enfarinolada, aplanau els muntets amb una espàtula i posau-hi les ametles per damunt; aficau-ho al forn a temperatura mitjancera deu minuts o un quart. En treure-ho i en calent enrodillaules i ... Molts d'Anys!

LO COC DE S'ARRACÓ

JANER I MULET, Maria de la Pau

ELS ULLS D'AHIR

Narratives 3 i 4 - València, 1.988 - 139 pàgs.

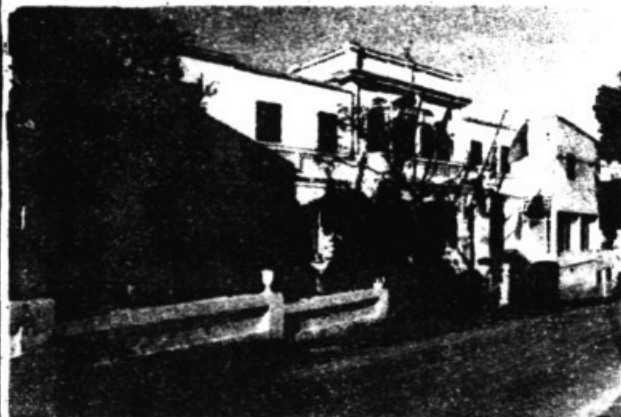
Na Maria de la Pau Janer és una al.lota que enguany acaba la llicenciatura de Filologia Catalana dins l'especialitat de literatura i que a molts vos serà ben coneguda per haver tingut el gust de veure-la, l'estiu de l'any passat, com a presentadora del magazine "Temps d'estiu". Després ha fet feina a Ràdio Nacional i, des de fa temps, escriu a diferents diaris i revistes culturals.

Aquesta novel.la que ara acaba de publicar, i que fou finalista de la darrera edició del Premi Ciutat de Palma, constitueix la seva primera obra que surt a la llum. En paraules de l'autora, "és una novel.la que explica la vida d'una dona durant una època determinada. És la seva vida en relació a una altra persona, un home. En un primer nivell és una història d'amor. El que passa és que bàsicament és el procés a través del qual aquesta dona va adonant-se del seu aïllament respecte al món i de la seva individualitat i de la seva soledat en definitiva".

Es tracta d'una novel.la encisadora, de "petits matisos" com la defineix l'autora, de detalls captivadors (la simbologia de

les flors, el llenguatge dels gestos de l'amor...) on es van repetint una sèrie d'elements: el mar, els lledoners, els miralls, els colors, la font, l'alfabeguera, etc. Els miralls, sobretot, simbolitzen perfectament els dos temes bàsics de l'obra: l'amor i l'aïllament de la protagonista. Primer de tot, reforçaran la solitud en què es troba aquesta, i que sols l'amor contribuirà a dissipar o a amagar en part, i, finalment, es trenquaran quan aquest amor s'esvaeix. Altrament la narració es veu complementada amb aquells "petits matisos" que abans al.ludíem: per exemple, la desaparició d'una amistat (na Teresa) es reflecteix en la pèrdua de les cintes i el recobrment d'aquestes va seguit d'una nova amistat, Inge, de fet, les dues úniques amistats que tindrà la protagonista. Tot això es compagina amb l'estil de l'autora, l'acurada redacció del llibre, senzill i profund a la vegada, i la utilització de la segona persona com a forma d'expressió narrativa, aspectes que en definitiva donen a l'obra un caire amè i deliciós, que complaurà molt als qui la llegigueu.

BIEL ENSENYAT I PUJOL

**Hostal
Ristorante
Pizzeria
MODERNO**

Cra. Camp de Mar, 5 PUERTO DE ANDRAITX
Tel. 671650

SNACK - BAR

GALICIA

ESPECIALIDAD
EN MARISCOS
Y PULPO A LA GALLEGA

TAPAS VARIADAS

Isaac Perat, 37
Tel. 67 27 05

Puerto de Andraitx
(Mallorca)

CARPINTERIA **H. Cervantes**

Muebles y Decoración

TISCHLEREI
CARPENTRY
MENUISSERIE

C/. España, 4
Teléfono 67 11 62
PTO. ANDRAITX

Restaurante Miramar

port d'andraitx
Mallorca

tel. 67 36 37

SERVICIO OFICIAL

Francisco Cañellas Mascaró
SERVICIO Y VENTAS

Carretera Puerto, 55
Teléfono 67 23 89

SERVICIO RENT A CAR
Puerto de Andraitx

TUCASA

TODO PARA LA CASA, S. A.

C/. Galicia, 27 - Teléfonos 67 13 03 - 67 28 13
07150 ANDRAITX

materiales construcción

SACHA DE FRISCHING

Il·lustracions de Issabella Portiot

LA COCINA SIN MAMA

(Recetas fáciles para niños)

Edit. Everest, s.a. /1980

Que vos pareix si els nins i les nines ens "totturassen" insistint en fer-nos tastar pastissos dolços, ensalades i demés delícies culinàries de la mà d'aquest llibre?

Seria un bon entreteniment per un dia de pluja en que no sabem què fer.

És ideal per a la petita de 3 anys, el futbolista de vuit, la inconformista de 13 i qualsevol dels germans o germanes que componen la família, ja que el bon

gust ens agrada a tots/es.

Les lletres caligràfiques ajudaran als/les "iniciats/des" en la lectura i les il·lustracions de colors massa vius i traçat encara que clar poc atractiu. Per la seva estridència faran possible que després del ajut dels/les més majors, els/les menuts/des s'introdueixin en l'art de l'experimentació cuinera.

Vos atreviu?

LENA

...ponerse un delantal...

MOTOCICLISMO//VELOCIDAD**ANTONIO SANCHEZ BALLESTEROS****"CAMPEON ANDRITXOL"**

TONI, nació en Palma de Mallorca el día 15 de febrero de 1971 y cumplirá próximamente 18 años. Aunque desde siempre ha residido en Andratx; es, por tanto un andrítxol.

Actualmente es uno de los más jóvenes valores del motociclismo español, y a punto de proclamarse campeón de Baleares en 80 cc.

Estuvimos en su casa y mantuvimos una interesante charla:

- ¿Cómo empezastes la afición a las motos, y quién te ha apoyado para seguir adelante en este deporte?

- Empecé en Andratx en 1981, un 26 de junio, en el que se celebró una pequeña carrera, ya que eran las fiestas de San Pedro, en la cual yo participé. Por aquel entonces yo contaba con 11 años y una pequeña Italjet 50 cc., que mi abuelo me había comprado un año antes. Siempre he tenido a mi padre y a mi abuelo que me han apoyado para continuar.

- ¿En qué cilindrada te gusta correr o en cual te sientes más a gusto sobre el asfalto?

- Yo soy una persona que me

adapto a cualquier máquina, pero si tuviese que escoger me quedaría con la de 250 cc., porque tiene más futuro, de las que practico me siento más a gusto en 80cc.

- ¿Qué resultados de importancia has conseguido en Baleares?

- Bueno, en el año 87 estuve a punto de ser campeón de Baleares en 80cc., pero unos problemas que tuve me fastidiaron la temporada. Este año 1988 soy líder en el campeonato a falta de una prueba para proclamarme campeón de Baleares.

- Aparte de correr en Baleares, sé que has corrido por la Península, en el Campeonato de España ¿nos puedes comentar esta experiencia?

- Bueno, sí. He participado en el Campeonato de España en 80 cc., 125 cc. y 250 cc. "mono". En 250 cc. "mono" conseguí el 4º puesto en la clasificación general. En 125 cc. terminé situado el 17º de la general, y en 80 cc. me fue mejor, ya que hice 6º en las dos primeras carreras (Jerez y Calafat). En la 3ª, en el Jarama (Madrid), rompí y no pude puntuar, y en la 4ª y última prueba, en Jerez, fui 7º, con lo que he quedado 7º también en la general de 80 cc., con 29 puntos, empatado con el sexto.

Sin duda, Toni ha realizado una gran actuación en el Campeonato de España en 80 cc., si tenemos en cuenta que ha sido el primer clasificado de las Baleares y que, además, por delante ha tenido a las Derbys oficiales mundialistas (con Aspar, Herreros y Crivillé) y también las Motos oficiales AUTISA y AZBIZU, ya que él corre como particular con una J.J. COBAS.

- ¿Has corrido algún Mundial?

- Sí, también he corrido este año dos mundiales. En Jerez

rompí a falta de una vuelta y en Madrid hice el 18º, lo que me daba opción a continuar el Mundial por los demás países, pero el presupuesto no nos llegaba a tanto.

- Se me antoja, entonces, que este deporte es bastante caro ¿nos podrías decir los gastos por carrera, tanto en Mallorca como en la Península?

- Como es normal, en Baleares nos cuesta muchísimo más barato que salir a la Península, ya que no nos tenemos que desplazar a través de los medios, como barco, avión y furgoneta. Hacer la temporada de Baleares nos saldría por unas 400.000 pts., mientras que hacer todo el Campeonato de España nos saldría por 4.200.000 pts.

- Sin duda estos presupuestos para correr en alta competición son elevados ¿cómo los podéis saldar?

- No contamos con subvenciones que nos apoyen y todo lo solucionamos gracias a mi padre y a mi madre, que están trabajando en el Bar, haciendo 15 horas diarias.

- ¿Cómo tienes lo de la publicidad y cómo piensas afrontar la próxima temporada?

- Lo tengo bastante mal, porque lo que hasta ahora he llevado ha sido un ligero muestrario de como quedaría la publicidad en una moto de competición, pero lo que interesa es el dinero y hasta ahora yo no he recibido ni una peseta.

(continúa...)

La próxima temporada aún no está muy clara ya que tenemos que contar con un esponsor que nos ayude. De ahí dependa casi todo. De no ser así creo que, y no está seguro tampoco, haríamos el nacional con una 250cc.

Esta ha sido la entrevista que hicimos a Antonio Sánchez Ballesteros, que a sus 18 años tiene mucho porvenir en este deporte, ya que de su parte, carrera tras carrera, da todo lo que tiene. Lo único que le

podiera truncar la ilusión de continuar corriendo en los circuitos de España y del mundo, sería no tener el apoyo adecuado de unos esponsors que le reconocieran y ayudasen económicamente. El deportivo que corre a su cargo a buen seguro que no fallará.

Esperemos que la ilusión de un muchacho no se quede tan sólo en un sueño, sino que la pueda hacer realidad con el apoyo de todos.

Animo y adelante Toni. Andratx està amb tu!

BALTASAR JUAN BONET

(vé de la pàg. 5)

el mes de gener de 1989.

Els Premis han estat adjudicats així:

- Modalitat de Prosa narrativa, Premi "Baltasar Porcel", guanyador Jaume Torres pel seu treball "Personatges amb ics". Ha obtingut accésit Joan Pau Forteza d'Alaró pel seu treball "Tiento de faisas".

- Modalitat de Història, Premi "Joan Baptista Ensenyat", guanyadors Ramón Rosselló i Jaume Bover pel seu treball "Cronicó d'Andratx, segles XIII, XIV i XV".

- Modalitat d'Assaig, Premi "Pedro Ferrer", s'ha declarat desert.

- Modalitat de Periodisme, Premi "Antoni Calafell", guanyadora Anna Kay pels reportatges

sobre les terres del Pariatge, apareguts al Daily Bulletin.

- Modalitat de Costumbrisme local, Premi "Jaume Roca", guanyadors Gabriel Jofre pel seu treball "25 años de la historia del C.D. Andratx" i Miquel Ferragut Pujol pel seu treball "El Cementerio de la Palomera".

S'ha concedit també un Premi especial a Margalida Ferrà pel seu treball "La parròquia de S'Arracó, 1913-1988".

Enhorabona a l'Ajuntament per haver-los promocionat i enhorabona als guanyadors, especialment al nostros col.laboradors: Gabriel Jofre i Margalida Ferrà

FUTBOL: CONSOLIDACIÓN DE LA BASE DEL FUTBOL ANDRITXOL

Si realmente las marcha del primer equipo del C. D. Andratx no es lo boyante que todos deseáramos, se debe a las circunstancias por todos conocidas y que sin lugar a dudas habrán de pasar unas cuantas temporadas para que se vuelva a la normalidad, si bien por ello hay que seguir manteniendo el espíritu deportivo y no decaer en ningún momento. Por ello hay que seguir apoyando a quienes llevan las riendas del club, porque se metieron en una empresa que era muy difícil y que nadie quería apechugar.

Cierto es que quizás la categoría es elevada a las pretensiones del club, pero recibieron una herencia y a la misma tenían que hacer frente.

Pero no es todo malo para la temporada actual. Se han marcado unas bases cara al fútbol base que están dando excelentes resultados. No olvidamos tampoco que esto viene de aquella herencia, pero en la actualidad hay un dato, que mucho tendríamos que remontarnos, y es él de que ambos equipos, y cada uno en su respectiva categoría, cuenta con positivos en su haber.

No sólo esto es lo destacable, sino que hay también organización, se cuida la preparación y el

aficionado disfruta con las cosas de un Domi o Del Río, por decir en los juveniles. Hay un Fernández o un Porcell en los infantiles que encandilan. Y está López o Enseñat en los alevines que auguran un porvenir brillante.

Dando estos nombres no podemos silenciar él de otros que también dan el do de pecho y que van para figuras.

Hay que perseverar en lo emprendido y no cansarse en el trabajo. Habrá tiempos mejores o tiempos peores, pero actualmente el futuro está en la base y en ella hay que poner todo el empeño. Si no se decae vislumbramos un futuro prometedor para unos cuantos lustros.

JOFRE

RECORDS D'AHIR

Amb aquesta imatge la Parròquia felicitava el Nadal l'any 1.971: entre tots havien reparat les teulades del Temple parroquial. Estaven d'enhorabona. L'altra és de l'any 1.926. No és de Nadal però hi apunta: les andritxoles peien les ametles amb que feran les coques de torró.

